

Betragtning, at det undertiden sker, naar en stor Idé kæmper sig frem og begynder at finde Indgang, den da ogsaa kan komme „paa lallende Tunger i Mode“. Men paa saadanne er alvorlige Raad spildte. For dem gives der ingen anden Hovedsag end deres egne Personer og Interesser. Al Tale om Sag og om Hovedsag bliver under saadanne Omstændigheder kun Slag i Luften.

Endvidere paapeger Redaktionen, at de Misfornøjede i et Land, i en Forening, er Saltet, som ikke kan undværes, er en Spore i Arbejdet. Dette har sin Rigtighed under Forudsætning af, at Misfornøjelsen har *et Indhold* og ikke er en Misfornøjelse *quand même*. At ogsaa en saadan findes her, har vi maattet erfare, og den Slags Misfornøjelse er ingenlunde en Spore i Arbejdet men et opslidende, opløsende Element.

Og saa til vor Vandringsmand i Ørkenen, som løber efter Fata Morgana, — Dette Selvportræt er udmærket, og her er intet at tilføje. Derimod er de Skildringer, Frøken Friberg giver af et og andet hos os paa Kvindesagens Omraade, dels skæve dels usande.

Først er at bemærke, at den Martyrtone, der gaar igennem Frøken Fribergs Artikel, vilde have været bedre paa sin Plads paa Finsk Kvindeforenings Side, eftersom denne har været den angrebne, ikke den angribende Part i en Fejde, under hvilken man ligesom paa et aftalt Tegn angreb den baade udefra og indefra med alle Slags Vaaben, selv de mest uværdige. Alligevel har Foreningen forsømt i Lighed med Frøken F. og hendes Bundsforvandte at krone sig med en Martyrglorie, som altid er meget klædelig overfor en Almenhed, som ikke saa nøje kan kontrollere os. Der er maaske dem, der mene, at Finsk Kvindeforening har sparet altfor meget paa sin Ammunition; men heller ikke jeg har i Sinde at afvige fra den Vej, vi en Gang har slaaet ind paa, men vil nøjes med fra min Side at give nogle Synspunkter til Bedømmelse af Frøken F.s Fremstilling.

Til at begynde med tillader jeg mig da at minde om, at det paaligger den, der fremkommer med en Anklage, at bevise Anklagens Gyldighed. Overensstemmende hermed burde Frøken F. have ført Bevis for, at der i Finsk Kvindeforenings Bestyrelse raadede en despotisk Regeringsform. Men Finsk Kvindeforening har slet ikke nogen Bestyrelse, medens alle Medlem-